

Aj vás zlomili na očkovanie? Alebo zamyslenie o tých, čo si nepokľakli, nehajlovali a nepodľahli davovej psychóze

Mária Magotsová

17. augusta 2022 ✚ Spoločnosť ✚ Komentár

Určite ste už videli slávnu fotografiu robotníka z Hamburgu, ktorý v zástupe hajlujúcich kolegov ako jediný odmietol zdvihnúť ruku. Vždy sa niekde nájde človek, ktorý neuvažuje tak, ako mu prikážu, ale ktorý sa riadi vlastným svedomím a rozumom. Platí to napríklad aj o futbalistoch, ktorí si odmietli pokľaknúť na počesť hnutia Black Lives Matter, či o ľuďoch, ktorí sa odmietli dať zaočkovať.

Zdroj: youtube.com

Nedávno ma v dennej tlači zaujala správa o tom, že futbalisti v anglickej Premier League už nebudú pred zápasmi kľačať na znak podpory hnutia Black Lives Matter. Pamätáte si, aké boli kvôli tomu zvady? Niektoré tímy odmietli pokľaknúť hneď na začiatku a okamžite ich obvinili z rasizmu, fašizmu, dezolátstva – veď to poznáte. Anglický denník *Daily Mail* napísal článok s titulkom „*Slavia Praha odmietla pokľaknúť a namiesto toho pred zápasom s Arsenalom jej hráči stáli*“. No skrátka škandál. Neurobili to, čo v tom čase robili všetci – a to sa predsa nerobí.

V istých prípadoch pokľakol celý tím a odmietol len jediný hráč. Prvým z nich bol Wilfried Zaha. Dostatok vlastného logického uvažovania prejavil aj slovenský hráč, Juraj Kucka, keď na zápase medzi Watfordom a Leeds United pokľakli všetci, len on nie.

„Na poslednom zápase som nepokľakol preto, lebo rešpektujem všetkých rovnako a nikdy som sa nad nikoho nepovyšoval a neodsudzoval ho len kvôli tomu, že je inej farby pleti. Rozumiem gestu pokľaknutia ako prejavu boja proti rasizmu a aj tým, ktorí tak robia, ale moje rozhodnutie je takéto. Ďakujem, že ma rešpektujete. #stopracism,“ odkázal hráč na sociálnej sieti, aj keď vedel, akému mediálnemu tlaku bude čeliť.

Nebola presvedčená, ale - čo mala robiť?

Spomenula som si na situáciu v Premier League, keď som si nedávno vypočula rozhovor otca známej moderátorky Adely Banášovej pre portál 40plus.sk, kde hovoril o očkovaní a o tom, že jeho dcéra nebola

žiadna fanúšička očkovania, ale dala sa zaočkovať, pretože nemala na výber.

„Čo mala robiť?“ – pýtal sa Jozef Banáš s tým, že od Adely záviselo, či bude mať prácu aj ďalších 50 až 100 ľudí. „No tak ona, chúd'atko si sadne a tak sa nechá očkovať... To nie, že je to nejaké presvedčenie... a takých ľudí tu máte tisíce,“ upozornil spisovateľ.

Zdroj: pixabay.com

Veru, je ich veľa, čo podľahnú. Či už vydieraniu alebo strachu. Ale je dosť aj takých, čo nepodľahli. Neberieme, samozrejme, Adele zásluhy za to, že jej naozaj veľmi záležalo na tom, aby jej kolegovia neprišli o prácu. Faktom však je, že po Slovensku okrem tých tisícov, čo podľahli, o ktorých hovorí Jozef Banáš, chodia ďalšie tisíce, ktorí nepodľahli. Boli uprostred davu, bez možnosti vycestovať do zahraničia, vysmievaní lekármi či kolegami len preto, že si chceli uplatniť výhradu vo svedomí alebo preto, že skrátka k tomu, čo sa tu dialo, nemali absolútne žiadnu dôveru.

Nezľakli sa a vyhrali

Mňa osobne môj lekár aj zdravotná poisťovňa bombardovali telefonátmi a prehovárali na očkovanie, varovali ma, že svojím odmietaním ohrozujem všetkých ľudí okolo seba a všetkých nakazím (trvalo to až dovtedy, kým sa nezistilo, že nakaziť sa môžete bez ohľadu na očkovanie). Najviac ma však mrzelo, že málokto z „odborníkov“ v tomto prípade rozumel výhrade vo svedomí, ktorá ma nútila „postaviť si hlavu“ a robiť si po svojom.

V niektorých amerických štátoch si ju veriaci ľudia pri očkovaní proti covidu mohli uplatniť, pretože spojitosť s potratmi tu existuje, nech sa vám o tom „odborníci“ snažia nahovárať, čo len chcú. Písali sme o tom veľmi podrobne tu a tu a tu a tiež tu.

Tam, kde si veriaci ľudia výhradu vo svedomí uplatniť nemohli, tak išli v istých prípadoch pred súd, tak ako sme o tom informovali v nedávnom článku o nemocnici v Illinois, kde desať zdravotníkov napokon vyhralo súdny proces a 10 miliónov dolárov k tomu. Súd totiž, samozrejme, uznal, že na výhradu vo svedomí majú právo. Nezľakli sa a tiež išli proti davu aj proti kolegom, ktorí podľahli, pretože ved' : „Čo sme mali robiť? Museli sme...“

Dnes je už jasné, že nemuseli. Len si nevybrali „trnistú cestu“ a radšej išli s davom, ako by mali bojovať sami.

Davová psychóza

Tento zvláštny jav, ktorý v spoločnosti stále pozorujeme a ktorý sme opísali pri kľakaní alebo v mnohých prípadoch to platilo aj pri očkovaní, môžeme smelo nazvať davovou psychózou. Keď všetci, tak aj ty! William Mc Dougall, slávny anglický psychológ, hovorí, že je múdre ísť s davom, a nie je nič horšie ako sa „*dostať do rozporu s masou*“. Bezpečné podľa neho je, keď jednotlivec „*vyje s vlkami*“, a práve preto nie je neobvyklé, keď „*jednotlivec robí veci, od ktorých sa v bežnom živote odvrátil*“. Davu a mase sa naozaj verejne vzoprie len veľmi málo ľudí.

Aj napriek týmto odporúčaniam slávneho psychológa si veľmi dobre spomínam, ako ma dojalo, keď som prvýkrát videla slávnu fotografiu z Tretej ríše, na ktorej je odfotený hajlujúci dav a v ňom vyčnieva muž, ktorý na nich všetkých pohľadovo zazerá. Vzoprel sa mocným ľuďom vtedajšej spoločnosti, aj keď to bol iba obyčajný človek, robotník. A mal na to vážne dôvody. Po vojne sa zistilo, že tento muž, odmietajúci hajlovať, sa chcel oženiť so Židovkou Irmou, do ktorej bol hlboko zamilovaný. V tom čase však v Nemecku platili zákony na „ochranu nemeckej krvi“ a svadbu im úrady zakázali.

August Landmesser ako symbol odporu

zdroj: wikimedia commons

Kde vždy nájdem odpoveď

Ako sa dokázal tento človek vzoprieť davovej psychóze? Psychológovia tvrdia niečo v tom zmysle, že to závisí od vôle a motivácie jednotlivca, ale ja som počas mojej práce pre portál Christianitas.sk už dávno zistila, že doslova všetky odpovede na moje otázky nájdem v Katechizme katolíckej Cirkvi. A ten je oveľa konkrétnejší ako spomínaní psychológovia.

„Človek je povinný vždy poslúchať istý úsudok (iudicium certum) svojho svedomia. Keby vedome a dobrovoľne konal proti nemu, sám by sa odsúdil. Stáva sa však, že morálne svedomie je v nevedomosti a vynáša mylné úsudky o činoch, ktoré človek hodlá vykonať alebo už vykonal. (KKC, 1790)

Túto nevedomosť často možno pričítať osobnej zodpovednosti. Stáva sa to vtedy, „keď sa človek málo stará o hľadanie pravdy a dobra, a keď hriechne návyky postupne takmer úplne zaslepia svedomie“. V týchto prípadoch je človek zodpovedný za zlo, ktoré pácha...” (KKC, 1791)

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/aj-vas-zlomili-na-ockovanie-alebo-zamyslenie-o-tych-co-si-nepoklakli-nehajlovali-a-nepodlahli-davovej-psychoze/>